

The blessing of the thirty days of the month

āfrīn ī sīh-rōzag

This benediction text seems to have belonged to a certain master called Srīd (Av. *θrita-* pr. n. ‘the third one’) –in the end, his pupil invokes blessings on him.¹

1. ohrmazd dahād pādrōz mehdar pāyag ud gāh.
2. vahman-t xrad dahād vehīg vahman yān² humenišn bavād hukunišn kū ruvān x̄būzāy.
3. urdvahišt ī huzihr dahād-it uš ud vīr.
4. šahrēver-t bē dahād az harv ābādag xīr.
5. spendarmed-it bē dahād spās ped-tan tōhm nārīg-it zan dahād az tōhmag ī vazurgān.
6. hordad-it bē dahād purrīh ud pedīxīh.
7. amurdad-it bē dahād ramag ī cahārbāyān.
8. day, dādār ohrmazd, hamēšag pušt pāyād.
9. rōšn burz ādur ped vahišt-it karād³ gāh.
10. ābān-t bē dahād az harv ābādag xīr.
11. x^var-t karād x̄brāzāg⁴ ped meyān hambidīgān.
12. māh-it abāgīh⁵ dahād kē pādrōz x^vāzāy⁶.
13. tištar-t raftār karād ped haft kišvar būm.
14. gōšurvan amehrspend pānag ī cahārbāyān pahān.
15. day, dādār ohrmazd, hamēšag pušt pāyād.
16. mihr-t dādvar bavād kē-t ast kām ...⁷.

¹ . It is preserved separately (for example, Ms. J3) or as a supplementary text to the *šāyist nē-šāyist* (ŠnŠ 22).

² . 𐬨𐬀𐬎𐬎 (J3 𐬨𐬀𐬎𐬎) /*yān*²/ or *dāšn*². Cf. Y 28.10 *vaṇhēušcā dāθōṅṅ manavhō: hān-z ī vahman ī dāšn*.

³ . 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎 /*karād*/ J3

⁴ . 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎

⁵ . 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎 (J3 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎)

⁶ . 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎 /*x^vābarīh*?/ (J3 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎)

17. srōš ī ahlavī, vānīdār ī dēvān, āz ud xēšm ud niyāz (*hēz) az
tō dūr dārād ud kušād ī ō tō mā karānd abēdād.
18. rašn-t parvānag bavād ō vahišt ī bāmīg.
19. fravardīn-t fraزند dahād kē tōhmag (kē-t⁷) barād nām.
20. vahrām ī pērōzgr *frayādāg⁸ ī *razmāh⁹.
21. rām ī x^vābar (x^vārum[?]) x^vadāy stāyīdār ī yānān¹⁰ āfrīn-t
°spurr (abēr[?])¹¹ karād kū tirēst sāl zīvāy amarg ud azarmān
ped frazāmišn ī rōz.
22. vād-it drūd¹² āvarād az vahišt ī *bāmīg¹³.
23. day, dādār ohrmazd, hamēšag pušt pāyād.
24. dēn-t mehmān bavād ped tō mēhan ud māt.
25. aršišvang ī huzīr kayān x^varraḥ bām.
26. a_rštād-it ayyār bavād kē pādrōz x^vāzāy¹⁴.
27. asmān-t bē stāyād ped harv hunar ud xīr.
28. zamyād-it bē zanād dēv ud druž az tō māt.
29. mārspend-it gāh karād ped vahišt ī bāmīg.
30. anērān ī anōšag ped harv xīr ayyār vindādkāmag bavād
vispān¹⁵ yazdān kē āyād kū šavād ud tō pērōz vindāy.
- baxt-it ayyār bavād spihr pāsebān, ō ēn-um harv
amehrspend kē (man) nām burd hed harvīn-t¹⁶ ayyār bavād
ped harv kirbag ud kār.

⁷ . ۱۳۰۳ /agar-t panzāh[?]/ (J3 ۱۳۰۳ ۱۳۰۳).

⁸ . ۱۳۰۳ ۱۳۰۳ . frayādār is incorrect (corr. frayādīdār). Cf. DD 21.4 pānag ud
frayādāg.

⁹ . ۱۳۰۳ ۱۳۰۳ (J3 ۱۳۰۳ ۱۳۰۳). Pers. razmāh, Parth. razmgāh.

¹⁰ . stāyīdār ī yānān lacks good sense. stadār ī gyānān (referring to
vayah)?

¹¹ . ۱۳۰۳ ۱۳۰۳ (J3 ۱۳۰۳ ۱۳۰۳)

¹² . ۱۳۰۳

¹³ . ۱۳۰۳

¹⁴ . ۱۳۰۳ ۱۳۰۳ /x^vābarīh[?]/ (J3 ۱۳۰۳ ۱۳۰۳)

¹⁵ . ۱۳۰۳

¹⁶ . ۱۳۰۳

āfrīn ō srīd avestād, dagr zīvād! šahr ābādag bavād, hamāg
šādīh ud rāmišn, harv kas¹⁷ x^vār bavād ped kāmāg ī x^vābar
ohrmazd.

Another version

andar ēk dastnibēg ī zardušnāmag ēd āfrīn ayābem ī rōzān ī
harv māh ud panzag ī veh.

سر دشمنانت در آرد به خاک.	بود پشت و یارِ تو فرزندِ پاک
ز کرفه بسی بهره یابی و مزد.	مددخواهِ او روح باشد رمزد
نگه داردت از بد و از گزند.	همان رهبرت بهمن است سفند
روانت بود در بهشتِ برین.	بود یارت اردیبهشتِ گزین
زر و سیم و مالت بیاندازه باد.	ز شهریورت جان و دل تازه باد
تنت را کند تازه، آباد و شاد.	سفندارمذ رهنمای تو باد
ز نعمت ورا یآوری باد و هش.	ز خرداد باشی همه ساله خوش
روان و تن و جانِ تو شاد باد.	ز مرداد یابی همیشه مراد
زیادت کند یابی از شهد نوش.	ز دیبدرت خره و ورج و هوش
ز آزارِ اهریمنان دور باد.	ز آدر روانت پر از نور باد
ز خوشحالیست چشمِ ناپاک دور.	ز آبانت باشد همه جشن و سور
که جورِ بدانت بود دستگیر.	نگهدار روز و شبت باد خیر ¹⁸
همه دشمنانِ تو کور و تباه.	مرادِ دلت یابی از نورِ ماه
تو را تشترِ پاک یار ای عزیز.	ز گیتی و مینو تا رستخیز
تو را تازه بادا همه عقل و هوش.	ز هر بد نگهداریت باد گوش
رہاند رساند به خرمِ بهشت.	تو را دبیمهر از بدیها و زشت
بود دستگیرِ تو روز و شبان.	تو را مهر ایزد کند مهربان
روانت کند پاسبانی مدام.	سروش ایزدت به دهد امید و کام
چنان کز تو خشنود باشد خدا.	کند رشن هر حاجتِ تو روا
ز دیو و ستمکاره آزاد باد.	اشوان فره وهر یارِ تو باد
به بخشد تو را جرم از هر گناه.	ورهرام باد پشت و پناه
تنت دور از هر نکوهش بود.	ز رام ایزدت نیز رامش بود
به گیتی تو را هیچ دشمن مه باد.	بود ذوق و شوقِ تو در روزِ باد
فروزان کند چهره ات همچو ماه.	تو را دبیدین دارد از هر بد نگاه
روانت بود در بهشتِ برین.	فزاید تو را شادمانی ز دین
دلت شاد و دیدار خندان بود.	تو را ارد دولت فراوان دهد
ورا نیز پشت و پناهِ تو باد.	ز اشتاد ایزد به یابی مراد
رسی در گروثمان شوی کامران.	ز روشن بهشتی هم از آسمان

دلت شاد و جانت بود ارجمند.
ز هر بد شوی دور و دولت به مشمت.
به گیتی به مانی تو شاد.
دهد اشتود بر تو جمله مراد.
وهخشر دارد بلا از تو دور.
هم از امشاسفندانست پشت و پناه.

ز زامیاد گردی بسی بهره مند
چو مانتره سفندت بود یار و پشت
انارام نیروی و قوت دهداد
هم از آهنود کام یابی و داد
ز اسفند خره ات باد و نور
وهشتوش دارد روانت نگاه